

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 27Csp/114/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117213191
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Maláriková
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2018:2117213191.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Miroslavou Malárikovou v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, zastúpený advokátom: JUDr. Ján Šoltés, Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanému: W. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XXXX/XX, H., zastúpený advokátom: JUDr. Michal Antal, Hlavná 13, Trnava, o zaplatenie 5.069,94 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd konanie zastavuje v časti istiny 247,- €.
- II. Vo zvyšku súd žalobu zamieťa.
- III. Súd žalovanému priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu sa žalobou doručenou súdu dňa 17.5.2017 domáha zaplatenia sumy 5.069,94 € a úroku z omeškania vo výške 5,15% ročne od 20.6.2014 do zaplatenia a náhrady trov konania z titulu neuhradeného úveru. Žalobu odôvodnil tým, že žalovanému bola poskytnutá pôžička vo výške 5.000,- €, z ktorej zaplatil sumu 771,46 €. Žalovaného vyzval 21.5.2014 k okamžitej úhrade všetkých dlžných splátok jednorázovo a upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Žalobca dňa 19.10.2014 úver zosplatnil z dôvodu nesplácania úveru v dohodnutých splátkach.

2. Právny zástupca žalovaného v podaní doručenom súdu dňa 18.4.2018 namietol, že zmluva neobsahuje zákonom predpísané náležitosti a to výšku, počet a termíny splátok, druh spotrebného úveru, termín konečnej splatnosti, predpoklady použité na výpočet RPMN. Z tohto dôvodu nesplatená časť úveru je 4.228,54 €. Vzniesol námietku premlčania a v prípade, ak súd žalobe čo i len v časti vyhovie, požiadal o umožnenie zaplatiť dlh v splátkach po 50,- € mesačne.

3. Žalobca k vyjadreniu žalovaného v podaní doručenom súdu dňa 4.10.2018 o 22,16 hod. uviedol, že z dôvodu zaplatenia 205,00 € žalovaným po podaní žaloby berie v tejto časti žalobu späť a tiež v časti zaplatenia zmluvných pokút a poplatkov 42,00 € bez odôvodnenia. Vo zvyšnej časti žaloby o zaplatenie sumy 4.822,94 € s príslušenstvom zotrval. K náležitostiam úverovej zmluvy poukázal na Rozsudok Súdneho dvora EU zo dňa 9.11.2016 v právnej veci C-42/15. Termín konečnej splatnosti je jednoznačne určený v zmluve 11/2018 a splatnosť splátok je 20. dňa v mesiaci podľa čl. 6.1., 6.2. a 6.3 zmluvných podmienok.

4. Právny zástupca žalovaného na pojednávani po oboznámení sa s vyjadrením žalobcu uviedol, že žalobca nepreukázal zosplatnenie úveru. Namietol, že žalobca nepreukázal akú sumu z titulu úveru žalovanému reálne vyplatil. Poprel vyplatenie sumy 5.000,00 €, pretože z tejto sumy žalobca započítal nejaké poplatky a náklady čo je nesprávny postup. Z tohto dôvodu výška úveru nebola zmluvnými stranami s dostatočnou určitosťou dohodnutá, keď k výplate sumy 5.000,- € nedošlo. Zmluva je preto neplatná pre jej neurčitosť a pre rozpor s náležitosťami právnych úkonov. Z týchto dôvodov žiada žalobu v spojení s námietkou premlčania zamietnuť a priznať náhradu trov konania. Sporoval výšku žalovanej istiny.

5. Súd pojednával v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu, ktorý sa vopred ospravedlnil. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou vyjadreniami strán sporu, listinnými dôkazmi zo spisu a zistil nasledovný skutkový a právny stav.

6. Na základe Zmluvy o poskytnutí pôžičky č. XXXXXXXX právny predchodca žalobcu Consumer finance holding a.s. poskytol žalovanému pôžičku čo vyplýva z predloženej zmluvy o pôžičke uzavretej dňa 26.11.2013. Úver sa žalovaný zaviazal zaplatiť v 60. mesačných splátkach po 155,94 €, výška mesačného poistenia 4,52 €. Zmluva o pôžičke obsahuje aj údaj o ročnej priemernej miere nákladov 32%, priemerná RPMN 21,09%, úrok 32%, celková čiastka 9.356,40 €, konečná splatnosť úveru bola 11/2018. Pôžička má byť poskytnutá prevodom na účet označený žalovaný.

7. Z priloženého Prehľadu splátok a úhrad súd zistil, že žalovaný zaplatil sumu 771,46 € do 31.3.2017. Prvá splátka bola splatná 20.12.2013 a nasledujúce vždy 20. dňa v mesiaci. Žalobca dňa 21.5.2014 vyzval žalovaného na zaplatenie všetkých dlžných splátok vo výške 512,88 € do 5.7.2014. Výzva bola žalovanému doručená dňa 29.5.2014.

8. Právny predchodca žalobcu a žalobca uzatvorili dňa 22.8.2017 Zmluvu o postúpení pohľadávky, následne súd pripustil zmenu žalobcu.

9. Súd vyzval právneho zástupcu žalobcu dňa 20.6.2018, vzhľadom na vznesenú námietku premlčania žalovaným, aby v lehote 15 dní od doručenia výzvy preukázal zosplatnenie pohľadávky a zároveň skoncentroval konanie. Výzvu prevzal právny zástupca žalovaného dňa 21.6.2018 a zaslal súdu vyjadrenie vo veci doručené súdu dňa 4.10.2018 tak, ako je uvedené v bode 3. odôvodnenia. Zosplatnenie pohľadávky nepreukázal.

10. Podľa § 145 ods. 2 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

Podľa § 146 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

11. Podaním doručeným súdu dňa 4.10.2018 vzal žalobca späť žalobu v časti istiny 247,00 € z dôvodu uhradenia sumy 205,00 € žalovaným po podaní žaloby a bez uvedenia dôvodu v časti istiny 42,00 €. Žalobca vzal žalobu v tejto časti späť po doručení žaloby žalovanému a pred predbežným prejednaním sporu a pred prvým pojednávaním, preto súd v tejto časti konanie zastavil tak, ako je uvedené vo výroku I. rozsudku.

12. Podľa ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho

prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 52 ods. 1 z.č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Podľa ods. 2 v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 7 ods. 1 z. č. 129/2010 Z.z., o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „z.č. 129/2010 Z.z.“) v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Povinnosť podľa prvej vety sa považuje za splnenú, ak je splatenie spotrebiteľského úveru v celom rozsahu zabezpečené peňažnými prostriedkami alebo cennými papiermi; tým nie je dotknuté ustanovenie § 17 ods. 3.

Podľa § 9 ods. 1 z. č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 z.č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 písm. b) z.č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

13. Najskôr je potrebné uviesť, že zmluvný vzťah účastníkov založený na základe predmetnej zmluvy o úvere spadá pod úpravu Zákona o spotrebiteľských úveroch a Občianskeho zákonníka, pričom súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by aplikáciu zákona o spotrebiteľských úveroch vylučovali.

14. Právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli zmluvu o pôžičke tak, ako to vyplýva zo všeobecných obchodných podmienok žalobcu v zmysle ustanovení obchodného zákonníka, občianskeho zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch. V danom prípade sa jedná o právny vzťah účastníkov na základe spotrebiteľskej zmluvy, pri uzatváraní ktorej bol žalovaný v postavení spotrebiteľa. Z obsahu zmluvy je zrejmé, že sa jedná o formulárovú (typovú) zmluvu pripravenú vopred veriteľom, ktorej obsah nemal spotrebiteľ možnosť reálne ovplyvniť. Zmluva o spotrebiteľskom úvere je zmluvným typom s osobitnou právnou úpravou v zákone č. 129/2010 Z.z., ktorý je k ustanoveniam občianskeho zákonníka s podrobnou úpravou spotrebiteľských zmlúv od 1.4.2004 predpisom lex specialis a i v prípade spotrebiteľského úveru ide o spotrebiteľskú zmluvu. To znamená, že pokiaľ určité otázky nie sú vyslovene upravené zákonom č. 129/2010 Z.z., použijú sa na ich riešenie príslušné ustanovenia

Občianskeho zákonníka, vrátane všeobecných ustanovení o záväzkoch. Napokon aj podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka veta prvá, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona (občianskeho zákonníka) v neprospech spotrebiteľa.

15. Pristupujúc k skúmaniu jednotlivých obsahovaných náležitostí zmluvy súd zistil, že zmluva neobsahuje druh spotrebiteľského úveru, nesprávne je pomenovaná ako Zmluva o poskytnutí najľahšej pôžičky, neobsahuje ani len údaj, že ide o spotrebiteľský úver a už vôbec nie označenie druhu úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. a) citovaného zákona.

16. Ďalej zmluva neobsahuje údaj o konečnej splatnosti úveru, čo je náležitosťou zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. f) citovaného zákona. Účelom zavedenia uvedenej náležitosti zmluvy o úvere bolo docieľiť to, aby spotrebiteľ bol už pri podpise zmluvy informovaný v akých termínoch, kedy a v akej výške a ako dlho je povinný si plniť svoje povinnosti. Uvedené nemôže plniť údaj výške splátky a počte splátok bez uvedenia splatnosti ani prvej splátky. Konečná splatnosť musí byť určená konkrétne tak, aby si mohol spotrebiteľ už na začiatku urobiť obraz o dĺžke trvania úveru a tým zvoliť aj najvhodnejšiu voľbu medzi viacerými úverovými produktmi. Spotrebiteľ nie je povinný hľadať údaj konkrétnom dni splatnosti jednotlivých splátok a následne i údaj o konečnej splatnosti v Zmluvných podmienkach, ktoré majú 3,5 strany husto popísaného textu veľmi malým a ťažko čitateľným písmom.

17. V zmluve tiež nie je v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) presne uvedená výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve sa uvádza len výška splátky 160,46 €, bez bližšej špecifikácie, t.j. nie je uvedená výška splátky istiny, úroku a ani aká časť je započítaná na poplatky. V zmluve je uvedená len výška mesačného poistenia 4,52 €. K termínu splátok viď predchádzajúci odsek.

18. Zmluva obsahuje údaj o RPMN a vo bode 7. Zmluvných podmienok je uvedený aj vzorec, na základe ktorého je RPMN vypočítané aj s uvedením všetkých predpokladov použitých na jej výpočet, nie sú len doplnené konkrétne údaje zo zmluvy do vzorca.

19. Uvedené obsahové nedostatky zmluvy majú za následok, že úver je potrebné v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) citovaného zákona považovať za bezúročný a bez poplatkov. V takom prípade je žalovaný povinný vrátiť žalobcovi sumu, ktorá mu bola z titulu úveru vyplatená. Súd považuje za preukázané a medzi stranami nie je sporné, že žalovaný z titulu úveru zaplatil sumu 976,46 €.

20. Súd však vykonaným dokazovaním (na základe žalobcom predložených listinných dôkazov) nepovažuje za preukázané skutkové tvrdenia, ktoré žalobca v žalobe uviedol. Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Schopnosť strany sporu uniesť bremeno tvrdenia spolu s dôkazným bremenom je predpokladom pre úspech v spore. Nesplnenie povinnosti tvrdiť, resp. nesplnenie povinnosti „relevantne“ tvrdiť (uviesť tvrdenia z hľadiska ich kvality pravdivé, úplné, podstatné a rozhodujúce) má pre strany sporu procesnoprávnu sankciu, konkrétne v podobe prehry sporu. Prejaví sa teda v meritórnom rozhodnutí veci. V sporovom konaní je súd limitovaný skutkovými tvrdeniami strán sporu a riadi sa zásadou formálnej pravdy. Súd má možnosť v materiálnom zmysle určitej korekcie a môže strany vyzvať na doplnenie skutkových tvrdení (§ 150 ods. 2 CSP). Tento materiálny korektív však nemôže nahrádzať procesnú aktivitu strán a ich povinnosť tvrdiť. Inak povedané, súd nemôže vyzývať strany sporu na predloženie alebo označenie takých listinných dôkazov, aby jej zabezpečil výhru v spore. Je preto len jeho zodpovednosťou, akým spôsobom preukáže svoj tvrdený nárok. Nemôže sa spoliehať na to, že ho na nedostatky upozorní súd alebo žalovaný. Naopak, CSP každej zo strán sporu ukladá povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

21. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného vyjadril napriek výzve súdu, ktorú prevzal dňa 21.6.2018, až tesne pred pojednávaním 4.10.2018 (vo štvrtok večer). Nedostavil sa na pojednávanie a svojou neúčast'

ospravedlnil z dôvodu hospodárnosti. Žalobca teda nevyužil svoje právo zúčastniť sa pojednávania, na ktorom žalovaný po oboznámení sa s vyjadrením žalobcu cestou svojho právneho zástupcu, rozporoval výšku žalovanej istiny, výšku reálne vyplateného úveru a aj jeho zosplatenie. Rozporoval, že mu právny predchodca žalobcu nevyplatil sumu, ktorá je uvedená v úverovej zmluve a ktorá mu podľa nej mala byť vyplatená prevodom na účet. Tvrdil, že táto čiastka bola znížená o bližšie nešpecifikované poplatky alebo náklady úveru žalobcu. Žalobca žiadnym spôsobom nepreukazoval svoje tvrdenie, že žalovanému vyplatil na účet sumu 5.000,- €. Súd, už po prvom vyjadrení žalovaného a vznesení námietky premlčania, vyzval žalobcu na doplnenie skutkových tvrdení a zdôvodnenie a preukázanie zosplatenia úveru. Súd vo výzve skoncentroval konanie a určil lehotu na vyjadrenie, na čo žalobca žiadnym spôsobom nereagoval. Z dôvodu sporných skutkových tvrdení, pričom nie je preukázaná výška skutočne vyplateného úveru a jeho zosplatenie je žalobcom uplatnený nárok nepreskúmateľný a preto súd žalobu zamietol.

22. Navyiac súd uvádza k vznesenej námietke premlčania, že predmetom konania je plnenie z titulu poskytnutého spotrebiteľského úveru (i keď je zmluva nesprávne označená ako zmluva o pôžičke). Z predloženej zmluvy jednoznačne vyplýva vôľa, pričom výška úveru je jednoznačne špecifikovaná sumou 5.000,00 €, preto súd dospel k záveru, že z tohto dôvodu zmluva nie je neplatná. Na daný vzťah sa preto vzťahuje všeobecná trojročná premlčacia lehota, ktorá plynie od splatnosti jednotlivých splátok, pričom žalovaný zaplatil spolu 976,46 €, teda celých 6 splátok a časť siedmej, pričom 6. splátka bola splatná podľa prehľadu splátok 20.5.2014 a žaloba na súd bola podaná dňa 17.5.2017, teda včas.

23. Podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorú nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (porov. napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/2004, III.ÚS 209/2004, II.ÚS 200/2009 a pod.). Preto na ďalšiu argumentáciu strán sporu zaoberajúcu sa ďalšími okolnosťami prejednávanej veci, súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou. (Rozhodnutie KS Trnava sp. zn. 9Co/124/2017 zo dňa 30.4.2018)

24. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Podľa § 257 CSP, výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

25. O trovách konania súd rozhodol v zmysle citovaných ustanovení, pričom vychádzal z rozhodnutia vo veci samej, teda zo skutočnosti, že žaloba bola zamietnutá z dôvodu nepreskúmateľnosti, ktorú okolnosť súd posúdil ako dôvod hodný osobitného zreteľa a žalovanému priznal nárok na plnú náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Podanie treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).